

Martijn Koning nieuwe ambassadeur Stichting Kind en Brandwond

F. van Wijck*

Lang hoefde Martijn Koning niet na te denken toen hij de vraag kreeg of hij ambassadeur wilde worden van de Stichting Kind en Brandwond. 'Hier maak ik graag tijd voor', zegt hij. Hij gaat dit doen door op te treden tijdens de vakantieweken die de stichting organiseert, en ook door zich op te werpen als fondsenwerver.

Cabaretier Martijn Koning is behoorlijk aan het doorbreken. En dat vindt hij geweldig leuk, maar hij wordt er ook een beetje verlegen van. Koning (1978) studeerde rechten, maar is tegenwoordig nauwelijks meer van het podium af te slaan. 'Sinds ik voor het eerst op een podium mijn grappen begon te vertellen, kan ik mij geen week herinneren dat ik het niet deed', zegt hij. Hij begon in 2004 met stand-up comedy bij het Comedy Cafe, was het hetzelfde jaar finalist van de Comedy Culture Award, sloot zich aan bij Comedy Explosion en maakt sinds 2006 deel uit van Comedytrain. Ook speelt hij wekelijks in Toomler. Wie 'Spijkers met Koppen' kijkt kent hem als columnist en hij levert ook tekstbijdragen aan 'Dit was het nieuws' en 'Koefnoen'. Op Humor TV brengt hij zijn eigen maandelijkse variant van de eindejaarconference onder de titel 'Eindemaands met Martijn Koning'.

Aansprekende doelgroep

'Een poosje geleden kreeg ik een telefoontje van Remco Boas, de pr-man van de Stichting Kind en Brandwond', vertelt Koning. 'Hij had me ergens zien optreden en dat had hij leuk gevonden. Bovendien had hij gemerkt dat ik veel jeugd aantrok en dat was de reden dat hij me belde. Had ik interesse om ambassadeur voor de stichting te worden, was zijn vraag. En daarover hoefde ik niet lang na te denken. Zoiets kun je eigenlijk niet afslaan', zegt hij. 'Maar dat wilde ik ook niet. Kinderen die het slachtoffer zijn geworden van brandwonden zijn een doelgroep waar je normaal eigenlijk nooit over nadent als je er zelf niet mee geconfronteerd wordt. En dat was niet het geval. Als je nu denkt dat ik mijn mouw opstroop en vertel 'Als kind van zeven stond ik aan het aanrecht toen mijn moeder...', kom je bedrogen uit. Maar het sprak me wel meteen aan iets voor deze doelgroep te kunnen betekenen. De gevolgen van wat zulke kinderen hebben meegemaakt zijn voor iedereen voorstelbaar. En het is prachtig dat er een stichting bestaat die hen helpt om weer in de grote boze buitenwereld te komen. Natuurlijk zijn er duizend andere

Martijn Koning - foto: Sander de Goede

stichtingen waarvoor ik hetzelfde ambassadeurswerk zou kunnen doen en waarschijnlijk met dezelfde inzet, maar kinderen en jongeren spreken me gewoon aan.'

De stichting

De Stichting Kind en Brandwond (www.kindenbrandwond.nl) werkt aanvullend op de behandeling die de brandwondencentra in Beverwijk, Rotterdam en Groningen bieden. De belangrijkste activiteiten zijn het organiseren van vakantieweken voor kinderen, tieners en jongeren met brandwonden. Ook organiseert de stichting gezinsdagen, waar kinderen en ouders kunnen wennen aan de nieuwe situatie en waar de kinderen leren om te gaan met het trauma en de littekens die brandwonden met zich meebrengen. Daarnaast helpt de stichting bij het kindvriendelijk inrichten van brandwondencentra, zorgt ze voor voorlichtingsmateriaal en heeft ze speciaal oefen- en speelmateriaal ontwikkeld. Voor ouders van opgenomen kinderen in Groningen en Beverwijk ondersteunt de

stichting verblijfshuizen. De sponsoractiviteiten waarvoor de ambassadeurs worden ingeschakeld, zijn er onder andere op gericht ook een verblijfshuis bij het brandwondencentrum in Rotterdam te realiseren. De Stichting Kind en Brandwond is in 1990 opgericht door leden van Brandwondencentrum Beverwijk en werkt inmiddels landelijk. Naast Martijn Koning zijn ook Hans Kazan en Chantal Nuus-Weijman ambassadeur. Chantal werd zelf op haar derde brandwondenslachtoffer.

Vooraf spontaan

Al snel na zijn beslissing in te gaan op de uitnodiging van de Stichting Kind en Brandwond leerde Koning Hans Kazan kennen. 'Hij vertelt: 'Meteen bij de eerste bijeenkomst van de stichting ontmoette ik hem al. Met zo iemand zit je dan ineens te lunchen. Dat vind ik heel bijzonder. Natuurlijk hoorde ik ook meteen de eerste verhalen over de gevolgen van brandwonden. Dat vond ik heel heftig. En als het om kinderen gaat vind ik het extra moeilijk, omdat zij zo kwetsbaar zijn. Gelukkig vind ik grappen maken voor kinderen niet moeilijk. Ze zijn onbeveng en lachen makkelijk. Wel zijn ze ook makkelijk afgeleid. Ze zijn niet beleefd. Als ze het niet leuk vinden wat je doet, dan merk je dat direct. En bij pubers is dat nog veel sterker het geval. Die zijn zo hard voor elkaar. Als je in die leeftijdsgroep buiten de boot valt, heb je écht een probleem. Daar wil ik van weg blijven. Eén keer heb ik trouwens een jongetje aan het huilen gebracht door een opmerking te maken over zijn kapsel. Dat zal ik bij deze kinderen zeker niet gaan doen.' Van wat hij wel precies gaat doen in het directe contact met kinderen, heeft Koning nog geen concreet beeld. 'Ik ga er wel iets voor schrijven in ieder geval', zegt hij. 'Natuurlijk heb ik al veel materiaal, maar ik zal dat wel op deze kinderen gaan afstemmen. En ik moet ook rekening houden met het feit dat ik samen met Hans Kazan voor ze ga optreden. Toch zal het voor een groot deel vrij spontaan tot stand komen denk ik. Desnoods maak ik een koprol en val ik op de grond.'

Een uurtje vergetelheid

Koning beseft dat hij in het eerste contact met de kinderen een barrière zal moeten overwinnen. 'Het zal aangrijpend en confronterend zijn', weet hij. 'Vooraf weet ik niet hoe ik daarop zal reageren. Maar het beste is denk ik gewoon doen en ze behandelen zoals alle andere kinderen. De lijn tussen wat je wel en niet kunt zeggen tegen kinderen die zich in zo'n situatie bevinden, is dun en ik realiseer mij heel goed dat ik aan mijn kant van die lijn moet blijven. Paul de Leeuw vind ik een goed voorbeeld van iemand die heel confronterend kan zijn zonder dat mensen zich erdoor aangevallen voelen. En stand-up comedian Richard Pryor kon het zich veroorloven om over te steken naar de andere kant, omdat hij zelf een brandwondenpatiënt is geweest.

Hij is er heel open over geweest en ik denk dat dit voor hem een manier was om het een beetje op afstand te houden. Hij sprak bijvoorbeeld over de pijn van de verbandwisselingen, dat moet echt iets verschrikkelijks zijn geweest.' Maar die weg wil Koning dus niet bewandelen. 'Mijn doel is meer ze een leuke tijd te bezorgen', zegt hij, 'ze een uurtje te laten vergeten in welke situatie ze verkeren. Dat is ook waar ik goed in ben.' Een beetje zoals een Cliniclown? 'Nee, dat niet', zegt hij. 'Ik heb bewondering voor wat ze doen, maar het is zeker niet mijn stijl.'

Altijd anders

Wat Koning al wel zeker weet, is dat ieder optreden anders zal zijn. 'Mijn shows verschillen altijd van elkaar', vertelt hij. 'Toen ik avondvullende programma's ging doen, heb ik onderschat hoeveel tijd en energie dat vergt. Maar ik kan het niet anders doen, het zit gewoon in me. Ik wil gewoon entertainen. Engagement heb ik wel degelijk, kom niet aan Freek de Jonge want dat is mijn grote voorbeeld. Ook Wim Kan vind ik nog steeds prachtig om naar te kijken. Maar ik ben springerig en chaotisch en vertel niet graag twee keer hetzelfde.'

Behalve optreden voor kinderen zal Koning zich ook opwerpen als fondswerver voor de Stichting Kind en Brandwond. 'Ik noem de stichting nu al zo vaak mogelijk in interviews en zo', vertelt hij. 'In een dronken bui heb ik een keer geprobeerd George Clooney te bellen om hem te vragen of hij zich ook voor het doel wilde inzetten. Eén tweet van hem zou al fantastisch zijn vond ik. Ik schrok achteraf van de telefoonrekening die dit opleverde, want met mijn dronken hoofd heb ik heel wat bureaus en agenten in Amerika aan de lijn gehad. Maar dat leidde natuurlijk tot niets en dat begreep ik zelf ook wel toen ik weer nuchter was.

De stichting heeft per jaar 70.000 euro nodig, dat lijkt mij een realistisch bedrag. Als ik daaraan kan bijdragen door de naamsbekendheid van de stichting te vergroten, op een serieuze manier, niet via zulke wilde acties, zet ik daar graag tijd voor opzij. En optreden zie ik niet als iets wat tijd kost, dat is gewoon wat ik het liefste doe. Benefietoptredens zijn daarom wat mij betreft zeker ook mogelijk, of dingen waarbij we meerdere artiesten betrekken. Het is het mij zeker wel waard om de mogelijkheden daarvan te verkennen.'

* Frank van Wijck, freelance journalist